

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 93.

Eyvende Session.

34te Møde.

Mandagen den 21de Januar.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren: Dersom den ærede Forslagsstiller havde været tilstede, vilde jeg, i Henhold til Thingets Beslutning angaaende den foregaaende Paragraph, have bedt ham om at tage sit Vædringsforslag tilbage; thi Meningen med Vedtagelsen af det foregaaende Vædringsforslag var, at Regjeringen, i Henhold til de af mig meddeelte Erklæringer, skulde, ligesom hidtil, være bemyndiget til at meddele saadanne Bevillinger; men denne Paragraph staaer jo i ligefrem Modsigelse dermed, dog ikke saameget dens første som dens sidste Deel, hvori der saar at sige begjæres en Lov for en enkelt Brandforsikringsindretning, hvori der er givet meget specielle Bestemmelser om Risicoens Fordeling. Jeg skal ikke opholde mig ved disse, mindst ved Forøvelsen med Hensyn til den større Risiko paa eet Sted, som jeg troer er velbegrundet. Jeg troer, at de andre Modificationer ogsaa stemme med Erfaringens Resultater for Risiko; der foreligger vel ikke med Hensyn til den sidste Bestemmelse Noget derom, og det er vel ialtsald en Udelukkelse, som gjerne kunde indrømmes, men saa meget er vist, at det er en aldeles detailleret Brandforsikringsplan, for hvis Stempelfrihed der netop saaledes skulde gives Lov. Nu veed jeg ikke, hvilke øvrige Bestemmelser der indeholdes i denne hele Brandforsikringsforening; det ligger ikke for, men det meente jeg skulde foreligge som et Hele til Regjeringens Bedømmelse. Jeg skjønner derfor

ikke rettere, end at, naar man er gaaet ind paa den Anskuelse, jeg havde den Ære at forelægge med Hensyn til § 2, kan man ikke, idetmindste ikke uden Modsigelse eller ialtsald uden Anomalie, vedtage § 3.

Æscherning: Jeg skal ikke nægte, at dette Forslag er i en vis Modsetning til, hvad der er vedtaget, men det er ogsaa stillet for at prøve paa at sætte Haardt imod Haardt, hvilket er den eneste Maade, hvorpaa man kan værges sig her i Verden. Havde den ærede Minister, da han havde Ordet, før vi voterede sidst, udtalt sig stumpet og klart, saaledes som jeg gav Anledning til, saa skulde jeg, uagtet jeg ikke har nogen Opfordring dertil, have været rede til at tage dette Forslag tilbage, men der er endnu bestandig en Usikkerhed. Den ærede Minister har, idet han omtalte det nu foreliggende Forslag, gjort et langt videre Skridt, end han før har gjort, idet han har indrømmet, at de her opfatte Tal ikke gif udenfor de rimelige Grændser, som Regjeringen maatte føle sig tilfredsstillet ved. Det er jo ogsaa Meningen med de her foreslaede Bestemmelser, at de skulle være rimelige, og Ministerens Udtalelser ere et Forsvar for dem, isald de blive antagne af Forsamlingen; hvis dette skeer, paanødes Regjeringen altsaa ikke Noget, som den ikke vilde være villig til at gaae ind paa, og den hele Feil vil ialtsald saa ligge deri, at vi i den foregaaende Paragraph have indrømmet Noget, der kan misforstaaes i een, men farlig Retning. I de andre Retninger saar Paragraphen ligesuldt sin Betydning, det bliver ligesuldt staaende, at Stempelpapiret skal benyttes, hvor ikke en Bevilling frigjør derfor, men det bestemmes tillige,